

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano

v upravnstvu:

za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
60 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 43.

V Ljubljani v ponedeljek 21. aprila 1884.

Tečaj I.

Volilni oklic centralnega volilnega odbora.

Stara navada je, da pred volitvami vsaka politična stranka izdaje svoj oklic, v katerem razklada svoja načela ter se s klicuje na svoje somišljenike in pristaše. Tega običaja se je tudi letos držal narodni centralni odbor, in zadnjo soboto sta objavila "Slovenski Narod" in "Slovenec" dotični volilni manifest.

Ne moremo tajiti, da je nam čudna ta izjava takoj s prva izbudila marsikatero opravičeno sumnjo. Prečitali smo jo od konca do kraja, z vso pozornostjo, analizovali smo njeno vsebino in na zadnje res nismo znali, če je to, kar vidimo pred seboj črno na belem, gola istina, ali če nas morda le vara prijetni sen? Povprašali smo okoli pri gg. odbornikih centralnega volilnega odbora, ali večidel smo dobili odgovor, da so imenitni dokument spoznali stoprav iz časnikov; celo sedanji načelnik odborov povedal nam je na naše vprašanje, da je pač manifest bil prečital, preden ga so ga objavili, da se je pa branil, potrditi ga s svojim podpisom. Po tem takem ne izvira ta izjava od centralnega volilnega odbora, temveč le od radikalne manjšine njegove ter od onega gospoda, ki je prevzel težavno in nehvaležno delo, združiti očividna protislovja v eno organično celoto.

Kajti nikdo ne bode zanikal, da se v letošnjem volilnem oklicu narodne stranke nahaja prav neuščno fundamentalno nasprotje med premisami in med sklepi, kateri se iz njih izvajajo. Premise — to so načela, katera bodejo vodila narodno stranko mestnega odbora, sklepi — to so imena nekaterih mož, kateri se priporočajo ljubljanskim volilcem. In kedo bode oporekal, da so načela po vsem zdrava, primerna razmeram glavnega mesta ter ugodna njegovemu razvoju! Varčno gospodarstvo z mestnim premoženjem, zvesto varovanje narodnih pravic, združeno s pravičnostjo nasproti meščanom druge narodnosti, naposled "podpiranje c. kr. deželne vlade pri vsem njenem poslovanju na korist mesta in države," — teh jedrnatih načel se hočejo poprijeti mestni odborniki, dosednji in oni novinci, katere

bodejo volilci počastili s svojim zaupanjem. Ako pomislimo, da volilni oklic na jako laskavi način povzdiguje dosedanje dokaze vladne blagohotnosti, — naravnost recimo, da se po polnem strinjamo s principijelnim delom te izjave, ter da bi bila grda nehvaležnost, ako bi vlada hotela ugovarjati tako zdravim in utemeljenim doktrinom.

Toda, uže oni veliki nepoznanec, ki je pred 160 let svetu podaril nepresegljivi vzor politične polemike, pobijal je v "Juniusovih pismih" z reznim svojim peresom, stari napadni aksiom, po katerem se hočejo prikrivati slabosti in napake politično delujočih oseb z blagodonečimi načeli. Kaj nam hasnijo najplemenitejša vodila, ako je njih uresničenje izročeno možem, pri katerih je nam porok vsanjih preteklost, da bodejo pobijali ta načela, z nogami teptali te principe? Istina je sicer, da se bode večina priporočenih kandidatov v mestnem zboru ravnala po vodilih, proglašanih v izjavi centralnega volilnega odbora, istina je, da so se zlasti izstopivši mestni zastopniki do sedaj po vsem možato prizadevali, ustreči častnemu svojemu poslu. Toda komu se ne bode usilil opravičiti dvom, ako med možmi, poklicanimi, da dejanjsko uresničijo centralnega odbora nazore, čita ime onega moža, kateri je dobro znan kot *general en chef* one maloštevilne a glasne stranke, ki le združbo dela po deželi in zapreke stavlja narodnemu razvoju? Kdo more pričakovati pravičnosti proti nemškim someščanom od onega gospoda, ki je pred nekoliko meseci še v čitalnični dvorani s križarsko ognjevitostjo pridigoval sveti boj proti nemški stranki, dandanes, v Taaffejevi dobi, ki vendar odločno naglašja spravo med narodi? In kako hoče isti gospod podpirati "blagohotno" vlado, on, ki je pri vsaki priliki grdil osobo deželnega predsednika, napadal načela njegove sisteme in s psovskami obsipal narodne zastopnike, kateri so se drznili pred slovenskim svetom braniti poštene nazore poštenega in domoljubnega načelnika deželne uprave?

Nikdo tedaj ne bode zameril deželni vladi, ako se ne more ozirati na volilni oklic, ako

ne more verovati njegovim obljubam. *Desinit in piscem mulier formosa superne* in opravičen je skepticizem deželne vlade nasproti izjavi, katera ljubljanskim volilcem priporoča občinskemu zastopnikom znanega gosp. dr. Iv. Tavčarja. To je kandidat, s katerim se ne more sprijazniti nobena deželna vlada, — naj to dobro premislijo ljubljanski volilci, predno stopijo na volišče ter glasujejo za kandidata, usiljenega jim po strastni, v njenih sredstvih nikakor ne izbirčni agitaciji.

V neprestani borbi, katero bide posamezni človek za svoj obstanek, nahajajo se vendar tudi trenotki, v kojih ob usodi njegovi določa prosta njegova volja. Kar se opazuje pri posameznikih, vse to velja v podvojeni meri tudi o političnih strankah. V takem položaji je dandanes narodna stranka v glavnem mestu, v njenih rokah je njena usoda, naj jo obrne tako, da bo v korist beli Ljubljani in slovenskemu narodu!

Volilni shod

shod sklican po narodnem volilnem odboru včeraj v čitalnico, je bil posebno od gg. volilcev II. razreda kaj mnogobrojno obiskan. Šlo je zato, postaviti mesto g. F. Stegnarja, kateri se je kandidaturi prostovoljno odpovedal, družega kandidata. Predsednikom volilnega shoda bil je izvoljen po nasvetu mestnega odbornika g. dr. vitez Bleiweis-Trsteniškega gospod cesarski svetnik J. Murnik. Prvi poprime za besedo g. dr. J. Tavčar in nasvetuje za kandidata g. c. kr. notarja J. Gogolo, katerega je priporočal v zadnjem volilnem shodu g. prof. Šuklje sam. Potem se oglasi čestitljivi starosta slovenskih učiteljev, vodja mestne šole, deželnega šolskega sveta član in urednik "Učiteljskega Tovariša"; gosp. Andrej Praprotnik pravi, da bi se volilci družega razreda z nova zbrali, da si izvolijo novega kandidata.

Gotovo je, da nasvetovani kandidatje ne ugajajo zmirom vsem različno zastopanim stanovom v volilnem razredu. A on, da si je izprosil besedo v imenu učiteljev, da oni dobodo v mestnem zastopu svojega zastopnika,

Listek.

Pivo.

(Štatična študija.)

Vsled obče popolnjenih tehničnih sredstev, koja nam rabijo pri pivovarstvu, je postalo pivovarstvo iz skromne in redke obrti bistveno predrugačena, splošno razširjena obrtna stroka. Vspelo se je do tako visoke stopinje, da v novejšem času tekmuje pivo jako nevarno in uspešno z vinom; to pa ne samo v nevinskih krajih, marveč tudi v deželah, koje pridelujejo samo vino.

Avstrijsko pivovarstvo nij nikakor med zadnjimi evropskimi. Tvarina, iz koje se pivo izdeluje, je avstrijskim pivovarjem v Avstriji sami ne le v obili meri, temuč tudi v odlični kakovosti na razpolaganje. Kot sploh evropska piva, napredovala so tudi avstrijska v zadnjem času močno, morebiti še močneje kot inostran-

ska. Na vseh domačih in inozemskih razstavah stala so v prvi vrsti, pridobila so si svetovno veljavo ter se tudi močno izvažajo. Splošni denarni polom l. 1873, koji je tako neugodno uplival na vsa gospodarska in financijalna podjetja v Avstro-Ogerski, je pač zadel in vsekal tudi pivovarskim podjetjem globoko rano. Preteklo je celih pet let, da je pivovarstvo po polnem okrevalo; zato se je pa jelo tudi v zadnjih letih toliko močneje povzdigati, toliko krepkejši razvijati.

Viden dokaz zato, da se je pivovarstvo vspelo iz skromne, ponižne in lokalne obrti do občne svetovne veljave, je tudi to, da se je število manjših podjetij v zadnjem času znatno skrcilo, število velikih tovarniških podjetij pa močno narastlo. Če je tedaj število pivovarskih podjetij v zadnjem času dosledno padalo, ni to pripisovati kakemu nazadku v pivovarstvu avstrijskem, temuč le ravno omenjeni razmeri. Vsled velikih naprednih korakov od strani večjih tovarn, so bile manjše pivovarne prisiljene svoje delo ustaviti, niso

mogle ž njimi tekmovali. Avstro-Ogerska je imela leta 1860 veliko število 3314 pivovarn, l. 1882 pa le 2131. Število se je pravilno vsako leto zmanjšalo ter nikoli narastlo. Najmočnejše se vé da, za 3% ali za 78, je padlo število od l. 1873 na l. 1874. Tudi v Avstriji in v Ogerski posebej je bilo to padanje jako pravilno, pri Avstriji brez izjeme, pri Ogerski le z dvema neznatnima izjemama: pri tej sta si namreč ostali števili v letih 1877 in 1878 jednaki, leta 1882 pa je bilo število za jedno večje, kot l. 1881. Avstrija je imela 1882 leta 1992, Ogerska pa 139 pivovarn; l. 1860 sta pa imeli: ona 2824, ta pa 490 pivovarn.

V Avstro-Ogerski se je tedaj v omenjeni dvaindvajsetletni dobi skrcilo število pivovarn za 35,60%; v Avstriji posebej le za 29%, v Ogerski pa za 71%. Primeroma najmočnejše se je znižalo število v Češki, Moravski, Koroški, Galiciji in Štajarski.

Avstrijske pivovarne se po posameznih kronovinah dele sledeče: Največ, 836, jih ima seveda Češka; 250 Zgornjeavstrijska; 192 Ga-

kakor se je to vsem drugim stanovom uže priznalo. Narodno šolstvo je gotovo jako važan predmet, za katerega ima skrbeti mestni zastop ljubljanski, in to nalogo je dosedaj vzgledno in izvrstno spolnil g. prof. Šuklje, ker se je ta mož vsigdar potegoval za napredek in korist ljubljanskega šolstva. Zatorej vse učiteljstvo iskreno želi, da ta mož i nadalje ostane v mestnem zastopu ljubljanskem, kateri ga je počastil z važnim nalogom, da ga je izvolil v deželni šolski svet kot zastopnika ljubljanske občine.

Profesor Šuklje bode tudi sedaj jako potrebna moč v mestnem zastopu, kajti treba bode vrediti v kratkem obrtniške šole, tretje mestno šolo itd. In ker je g. profesor Šuklje mož, od katerega je vse učiteljstvo uverjeno, da ga bode izvrstno zastopal v mestnem zboru, in s tem tudi koristi vsega meščanstva, nasvetuje ga govornik, gosp. Andrej Praprotnik, kandidatom v drugem razredu za mestni zastop ljubljanski. (Dobrokljici in pohvala.)

Črevljarg. Škrbinec se protivi kandidaturi g. prof. Šukljeja po svoji navadni, da malo rečemo, malo olikani navadi. Preveliko čast bi skazali takemu „govorniku“, ako bi ponavljali njegove napade in psovke, „Judaž Iškarijot iz srednjega veka (!)“ itd. Le sram nas je bilo, da se taki neizobraženi elementi sedaj urivajo v občinski zastop glavnega mesta, in srečno smo milovali nasprotno stranko, katera se v svoji zadregi pajdaši s takimi zavezniki. Doslednost baje od nekdanj ni bila eminentna lastnost gosp. Škrbineca, in tedaj smo uže za naprej pričakovali, da bode najnovejši kolovodja „Narodove“ stranke, kateri je še pri prvem volilnem shodu v sveti jezi počastil g. Gogolo z drastičnimi priimki, kakor „nezrel štrboncelj“ ter odločno pobival njegovo kandidato, sedaj z isto umetnostjo se potezal za istega kandidata.

Gosp. Škrbinec je bil pri kraji s svojo filipiko in besede prosi dr. Tavčar: Njemu se vidi, da glasovanje ne bi bilo svobodno, ako se izvrši javno, nasvetuje tedaj, naj se vrši po listkih, ker se boji denunciacij uradnikov. Sploh pa predlaga, naj se sklene takoj konec debate.

Potem se oglasi prof. Fr. Šuklje, kateri je govoril blizo tako-le:

„Predlogoma g. dr. Tavčarja ne bodem ugovarjal, dasi se mi glasovanje z listki ne vidi umestno. Od vsakega volilca mora se pričakovati toliko samostojnosti, da bo oddal svoj glas brez strahu pred tujim nasilstvom. Tudi kontrola je jako težavna pri pisni volitvi; saj se je uže o zadnjem shodu govorilo, da so glasovali tudi volilci iz drugih volilnih razredov; kako se hoče potem nadzorovati glasovanje z listki! Vendar ne stavi protipredloga ter bodem le na kratko svoje stališče razvijal gg. volilcem.

Gospôda moja, če se oziram na svoje osebnostne razmere, moral bi reči naravnost, da nikakor ne morem sprejeti kandidature v

licija; 175 Moravska; 155 Tirolska, 101 Koroška, med 50 in 100 jih imajo še Nižjeavstrijska, Štajarska in Solnograška; Kranjska jih ima 9; manj kot Kranjska jih imajo le še Bukovina, Primorska in Dalmacija. Z ozirom na velikost zemljinega površja jih ima največ Zgornjeavstrijska, kjer pride po jedna pivovarna uže na vsacih 48 km.; zanjo Češka, potem Koroška, Šlezija, Solnograška, Tirolska, itd. Tudi v tem oziru zaostajajo za Kranjsko le še zgoraj omenjene tri kronovine. Z ozirom na množico prebivalstva ima primeroma največ pivovarn Solnograška, kjer pride vsaka pivovarna uže na 2700 ljudi. Koj za njo pride Zgornjeavstrijska; potem Koroška, Tirolska in Češka. Tudi v tem oziru stoji Kranjska še le na najnižjem mestu.

Število pivovarn sploh pa še nij nikakor merodajno in uvaževalno za stopinjo razvoja, na koji stoji pivovarstvo kake kronovine. Da se nam ista natančneje pokazuje, treba je osvetliti razmero med številom velikih in manjših podjetij. Velikost podjetja se nam precej jasno kaže v visokosti letnega davka, kojega

mestni zastop. Preobložen sem z mnogovrstnim delom, tako da mi pač ne treba novih bremenov; kot občinski odbornik spolnoval sem svoje dolžnosti marljivo in pošteno in hvala, katero sem prejel za svoje trudoljubivo delovanje, me pač ne more vabiti in mikati k zeleni mizi v mestni dvorani. Toda navzlic temu sem se udal željam svojih prijateljev in somišljenikov, kajti mislim, da s svojim soseskanom in svojem rodnomu mestu vendar še lahko koristim v marsikaterem vprašanji, zlast pa v šolskih zadevah.

Ne bojim se nobenega ugovora gg. volilci, ako trdim, da sem zmiraj vestno storil svojo dolžnost kot mestni odbornik. Za to imam na razpolaganje celo iz nasprotnega tabora dve klasični priči. „Slovenski Narod“ imenoval me je v svojem poročilu o oni seji, v kateri se je sklepalo o tržnem redu, „jako vztrajnega odbornika“, in še pred dobrim tednom pisal je „Slovnan“, da so vsi dosednji odborniki brez izjeme prav marljivo se potezali za mestne koristi.

Tudi v odsekih nisem rok križem držal. Kot načelnik šolskega odseka izdelal sem imenitna in obširna poročila, na pr. o slovenskem učnem jeziku na javnih mestnih šolah, o urejenju učiteljskih plač itd. Ta poročila bila so vedno sprejeta od zbornice jednoglasno, brez ugovora in premembe, in „Slov. Narod“ objavil jih je svojim čitateljem od besede do besede, na prvem mestu, mnogokrat z razprtimi črkami. Nisem se omejil na šolska vprašanja, oglašil sem se tudi pri drugih predmetih. Sicer so mi uprav zoperni oni *Universalgenies*, ki se v svoji domišljavosti lotijo vsake stvari, ne oziraje se na to, če jo poznajo ali ne. Ali dotični moji nasveti bili so deloma sprejeti celo jednoglasno, na pr. oni o mestnem statutu in o častnem meščanstvu za slavnega našega rojaka prof. Miklošiča, deloma bi bilo ugajalo ljubljanskemu mestu, ako bi bili prodrl v zbornici, tako na priliko moj predlog, da se pusti stara pot čez Vertačo. Z mirno vestjo tedaj glašam, da je bilo moje delovanje v mestnem odboru koristno ljubljanskemu mestu.

Očitajo mi zlasti dve pregrehi. V prvi vrsti, da sem premalo naroden. Skoraj se mi ne vidi vredno, odgovarjati takemu neopravičenemu predbacivanju. Istina je, da nisem prijatelj hrupnih prizorov, in gosp. Škrbinec, ki me je hotel spominjati nekega dogodka z mojih mladih let, naj se potolaži v tem oziru. Mladostna prenapetost mi je minula, življenje s svojimi skušnjami me je spametovalo, in mirno se preteka kri po mojih žilah. Ali zopet je istina, da se mi studi ono prazno narodnjaštvo, ki vedno le kriči na vse pretege, — a ničesar pozitivnega ne ustvarja. Kdor ima priliko, opazovati moje postopanje v deželnem šolskem svetu, sodil bo drugače o mojem narodnem mišljenju. Sicer poudarjam le to, da se je najvažnejša narodna pridobitev ljubljanskega mesta, upeljava slovenskega učnega

imajo pivovarji za svojo obrt plačevati. Tu stoji pač na prvem mestu Nižjeavstrijske, za njo pridejo Češka, Moravska in Zgornjeavstrijska. V Nižjeavstrijski plačuje jeden podjetnik sam do poldruga milijona; jeden od pol milijona do milijona; 9 jih plačuje od 100000 do pol milijona; 25 družin pa tudi še vedno po več kot 10000 goldinarjev. Po več kot 10000 goldinarjev plačuje v Češki 232 podjetnikov; v Moravski 52; v Zgornjeavstrijski 34; v Galiciji 23; v Štajarski 15; v Ogerski z Erdeljsko 13; v Solnograški in v Šleziji po 11; v Tirolski 7; v Kranjski in Koroški po 3; v Bukovini 2.

V tem oziru zapazimo v pivovarstvu velikansko napredek, če primerjamo sedanje razmere z onimi pred 22 leti; takrat jih je bilo le 146, ki so plačevali letne užitnine po več kot 40000 gld.; sedaj jih je uže nad 400. Nasproti se je pa število najmanjših podjetnikov, še manj kot 100 gld. letnega užitninskega davka močno, iz 189 na 50, skrótilo; in sicer pri nas iz 119 na 38, v Ogerski pa iz 70 na 12.

(Dalje prihodnjič.)

jezika v mestnih šolah s tem pogojem, da se z obligatno nemščino pričenja stoprav v 3. razredu, dosegla največ vsled mojih naporov. Zastopal sem narodno stališče v tej zadevi gori do ministerstva — in nikdo mi ne more odreči mojih zaslug v tem imenitem vprašanji.

Uže onkrat se je naglašalo, gg. volilci, da sem „prevladen“. No, gospôda moja, danes se sem tega prepričanja, da se bode dalo več pridobiti za narodno stvar v soglasji s sedanjo vlado, nego z razporom, s sodnijskimi tožbami in enakimi sredstvi, kakor jih nasvetujejo naši gospodje radikalci. V tem oziru niti za las ne odstopim od svojega prepričanja. Pač se mi pa vidi, da je nasprotna gospôda kar čez noč predrugačila svoje mnenje. V rokah imam oklic centralnega volilnega odbora in v tem interesantnem dokumentu čitam od besede do besede, da je načelo mestnega odbora: „Podpiranje visoke c. kr. deželne vlade pri vsem njenem poslovanju na korist mesta in države. Ker je v interesu države, da podpira samoupravna telesa v njihovem prizadevanju za občni blagor in ker nam je visoka c. kr. vlada dala dokazov dovelj o svoji blagohotnosti, nadejamo se, da v prihodnje ne bode ničesar kalilo sporazuma in soglasja med njo in mestnim zastopom ljubljanskim.“ Ne bodem trdil, da je to goli volilni manevr, namenjen, slepariti volilce, dasi med onimi, ki se priporočajo na podlagi teh načel, nahajam tudi dr. Iv. Tavčarja, ki je pri vsaki priliki napadal deželno vlado in osobo dež. predsednika. Ako pa to ni goli humbug, potem, gospôda moja, so se tudi nasprotniki mahoma postavili na moje stališče, in po polnem je zginil razloček med nazori naših radikalcev in mojim programom.

Gospôda moja, jaz sem pri kraji! Nikakor se ne usilujem svojim volilcem, nikakor ne hrepenim po dostojanstvu mestnega odbornika, a dveh stvari vendar ne morem prezirati. Čul sem iz ust čest. svojega kolege g. prof. Križnarja, da se misli tudi on odpovedati odborniškem poslu. Potem ne bode imelo šolstvo v mestnem zboru niti jednega zastopnika in vendar pridejo baš letos na vrsto jako važne šolske agende. Ne treba, da bi se ozirali na mojo osobo — a skrbeti morate vendar za to, da bode ljubljansko šolstvo po strokovnjaku zastopano v mestnem odboru.

In še ena! Okolo 300 volilcev nas je v volilnem imeniku c. kr. uradnikov, profesorjev in učiteljev, četrtinka vseh volilcev, in ves naš mnogobrojni stan bode imel v prihodnjem mestnem zboru le enega reprezentanta, gosp. dr. Dolenca. Sodite sami, če je to razmerje pravično, če s tem ugajate našim stanovskim interesom.

Dolžan sem bil, povedati Vam svoje nazore. Ako me z nova izvolite, se bodem prizadeval, izvršiti svoj mandat v čast svojim volilcem in narodni stranki! (Živahno odobravanje.)

Predgovorniku ugovarja g. dr. Tavčar, kateri se sklicuje na to, da ima vsa narodna stranka od nekdanj program, podpirati vlado; opozicija ne velja osobi deželnega predsednika, pač pa uradniku vladnega lista, katerega treba ločiti od načelnika deželne vlade. Tudi volilce skuša hujskati na prof. Šukljeja ter hoče iz sabotnega uvodnega članka „Ljublj. Lista“ dokazati, da je uradni listi smešil in žalil narodne volilce. Prof. Šuklje odgovarja stvarno na osobne napade, naglašajo, da je bil dr. Tavčar še pred 14 dni po vsem drugačnega mnenja, navaja njegov citat v „Slovnanu“: „Wenn der Mantel fällt, muss der Herzog nach,“ ter opozorja volilce na znane metamorfoze „Slov. Naroda“ gledé g. Regalija.

Pričelo se je potem glasovanje, pri katerem je bilo kakih 10 do 15 glasov večine za g. notarja Gogolo. Vender smo videli mnogo volilcev tretjega razreda, kateri so, nahujskani od agitatorjev radikalne stranke, — med njimi v prvi vrsti znani krojač gosp. Železnikar — se umešali med glasujoče volilce drugega razreda.

Pri volilnem shodu za III. razred prejel je gosp. Škrbinec trdo zaslužen plačilo za svojo neumorno agitovanje; bil je proglašen kandidatom, navzlic ugovorom odvetn. koncipienta g. Šešeka. Čestitamo mestnemu zastopu!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Parlamentarno delovanje državnega zbora se je prav za prav uže začelo. Dne 19. t. m. je imela gospodarstvena komisija gosposke zbornice svoje zborovanje in se je posvetovala o zakonu o pridobitvi petroleja v Galiciji in Bukovini. V poslanski zbornici prične se zborovanje stoprav dne 25. t. m.

Listi v obširnih telegramih poročajo vse podrobnosti o potovanju cesarjevičevem in dostavljajo podrobnosti prvim svojim brzojavom. Sprejem v Carigradu je bil v istini veličasten in sultan obdaja svoje visoke goste s toliko dvorljivostjo, častjo in s takim bleskom, da se bero poročila kakor pravljice v „tisoč in jedni noči“... Vse, kar premore izhod krasnega in čarobnega, razkriva se pred Rudolfom in njegovo soprogo!

Ogerski finančni minister Szápáry je prišel na Dunaj posvetovat se z ministrom Dunajevskim o raznih vprašanjih, posebno o predlogu gledé špirta. „Budap. Corr.“ poroča, da bode hrvaški deželni sabor sklican v drugi polovici meseca maja. A zboroval bode le malo časa.

Tuje dežele.

Vsi listi trdijo, da se bode pruski državni svet kmalu zopet ustanovil. Prestolonaslednik bode prevzel predsedništvo, Bismarck pa baje podpredsedništvo. Tedaj bode pač Bismarck glavni vodja te korporacije, od katere bodo celo ministri odvisni; čeravno stopi kancelar iz ministerstva, obdržal bode po tem takem vrhovno vodstvo v svojih rokah.

„Germania“ poroča, da je rimski kasijski dvor dne 16. t. m. izročil tajniku propagande odlok, da mora zavod do 16. julija prodati svoje nepremakljivo imetje. Po tem času bode država službeno prodala posestva, ako bi zavod ne spolnil sodniškega povelja. Isti časnik tudi trdi, da so diplomatični krogi rimski razžaljeni, ker laška vlada molči o dvomljivem pogovoru pl. Keudella z Depretisom, o katerem je „Germania“ toliko vedela povedati, a Bismarck je odločno zanikaval, da bi bila državnik imela kedaj jednake pogovore.

O novem gouvernerju Vzhodne Rumelije listi še mnogo vgibljejo. Ruski poslanec je baje ustmeno protestiral pri turški vladi, da bi potrdila kneza Bogoridesa. Ruska mu je sovražna, ker ni prijatelj združenja vseh Bulgarov in ker pravi, da so ruski agentje prouzročili zadnje unijonistične tabore, ki so sklepali ugovore zoper berlinsko konferenco in zahtevali združenje Bulgarske. Ruska vlada pa je jako energično temu ugovarjala in zato ne mara več starega namestnika.

Novo imenovani ruski poslanec v Parizu, baron Mohrenstein, predstavil se je s svojim pooblaščenjem dne 19. t. m. predsedniku republike. Oba državnik sta v svojih govorih zatrjevala svoje simpatije do dotičnih držav in izraževala upanje, da se ohrani staro prijateljstvo.

Ministerski predsednik Ferry se je povrnil v Pariz, kjer ga je sprejel Grévy. Predsednik republike je čestital Ferry-ju za govorniške vspehe, ki jih je žel v Cahorsu in v Perigueuxu o priliki odkritja Gambettovega spomenika. Ferry je naznanil predsedniku republike, da je dobil od vseh francoskih zastopnikov pri velevlastih poročila, kako vгодно so bili oni govori sprejeti v inozemstvu.

Iz azijskega bojišča brzojavi poveljnik, da je trdnjave Phulamthien in Langvan odpravil in podrl. Sovražnik je ves raztresen in beži proti Anamu, v deželi Tonhoa; francoska vojska ga podi in v omenjenem kraju bode tudi zasegla morilce misijonarjev in jih kaznovala.

Gordon paši se jako slabo godi. Zadnje njegovo poročilo je brzojav na Mr. Baringa dne 9. aprila, v katerem pravi, da so tagebški rodovi Mahdija dvakrat natepli in mu porabili mnogo živeža in vajakov. Rodovi vstajajo zoper lažnjivega proroka in obkoljen je skoraj ravno tako od nezadovoljnih in upornih čet, kakor Gordon v Kartumu. — Ker je Graham ostavil Suakim, dobil je Osman Digma novega poguma. Izdal je proklamacijo, v kateri pové, da je imel nebeško razodenje o velikanski zmagi, katero jim bode kmalu podelil čez sovražnike. Kakor se vidi, je mož postal zopet oblasten, in obilni brzojavi angleški o njegovem porazu in o odpadu vseh rodov od hrabrega nekdanjega kupčevalca s sužnji bili so le deloma istiniti. Sedaj je stari četovodja na vrhuncu stare oblasti in slave!

Mahdi celó v angleško Indijo pošilja svoje agente. Ravno nam poroča brzojav, da je policija v Simli zasegla mnogo proklamacij lažnjivega proroka, ki so bile namenjene muhamedanom pod angleškim žezlom.

Dopisi.

Iz Kamnika, dne 18. aprila. (Izv. dop.) Lovi na medveda dandanašnji sploh na Kranjskem niso ravno pogosti, a v našem kraju vedó le starejši lovci pripovedovati o njih. Tim bolj se mora čestitati našim lovcem, ki so imeli včeraj to redko prilóžnost, iti na medvedji lov.

Uže kake tri tedne sem prihajala so iz Bistrice in iz Bele poročila, da se sledi „tacear kosmatinec“. Videli so stopinje, ki so mogle biti le medvedje in našli so več razkopanih in izpraznjenih mravljišč, dokaz, da se je medved nad njimi gostil. A da bi ljudi o svoji navzočnosti še bolj prepričal, privoščila si je slednjič ta mrha baje tudi par ovac.

Zdaj pa, se vé da, ni bilo nič več za čakati. Naši lovci so se pojunačili, optali so včeraj puške in hajd! v Belo. Lepega vremena res niso imeli, cel dan je dež curkoma lil, a kaj je to lovcu, če ima pričakovati takega plena!

Da smo kamničani, ki smo ostali domá, željno pričakovali izida te ekspedicije, to se dá misliti. Cel dan govorili smo o tem, kako da bomo lovce in njih plen sprejeli in kaj da se bode z medvedom vse zgodilo, to je bilo uže natanko določeno. Eni so pravili, kako izvrsten je „golaš“ iz medvedovega mesa, drugi zopet hoteli si ga je dati na drugi način pripraviti, vsem kamniškim kuharicam pa se je z vso resnostjo priporočalo, da si o pravem času kosček naročé, tako, da se je uže marsikateri bal, da medved ne bi bil premajhen in ne bi prišlo na vsacega nekaj.

Tako preživeli smo razburjeni ta dan in prišel je večer.

„Vsaki čas morajo priti“, trdil je ta v kavarni skozi okno pazno ven zroč, a drugi tolažil je zopet nestrpné in dvomljivce, da ne morejo še tukaj biti, ker taka žival se težko „naprej spravi“.

Tako smo čakali precej dolgo, a pričakali nismo nič. Lovci vrnilo so se v mesto uže tako pozno in v taki temi, da medveda ta večer ni bilo mogoče več videti.

Šli smo spat, menéč, da bode medved uže drugi dan kje „razpostavljen“. Da smo zaradi tega malo prej vstali, nego po navadi in to vkljub deževnemu vremenu, bode nam vsak rad verjel, vsaj raji, kot to, da smo bili v našem pričakovanju zelo iznenadjeni in da je šel naš up po vodi! Medveda lovci seboj niso prinesli niti pripeljali ga. Sledili so ga pač, sledili. Našli so zopet več mravljišč razkopanih, videli so opraskana gabrova debela, kjer si je tacar „kremplje brusil“, da, nekateri so ga baje celo za trenutek videli, a skril se je prehitro za skalami, takó, da mu ni bilo priti do živega. Kaj se boče! Sicer smo bili malo nevoljni, da ne bo niti „golaša“ niti medvedje pečenke, a če so se morali lovci potlačiti, ki so se cel dan na dežji močili, pomirili se bomo sčasoma tudi mi, ki smo doma v kavarni sedeli.

Če bodo naši lovci še enkrat poskusili svojo srečo, in kedaj se to zgodi, nam sedaj še ni znano, a kedaj se zgodi, poročali bomo gotovo zopet o tej imenitnosti našega mesteca.

Razne vesti.

— (Boj v ječi.) V državi Illinois pripetila se je v neki jetnišnici strahovita dogodka. Oskrbnik je šel na ogled po sobah kaznjencev — kar ga napade jeden izmed njih in ga na mestu vbije. Komaj so divjaka vkrotili sodrugi njegovi in stražniki, ki so prihiteli na pomoč. Ko so ga zvezali pretrgal je nagloma vezí in planil zopet na stražnike — a od mnogo krogelj zadet, padel je nezavesten na tla. Pozneje se je zopet zavedel in tedaj je vpil: „Jaz sem Jezus Kristus in bil sem poslan, da vbijem ostrega stražnika! Devet mož sem umoril in ta je deseti, menim, da je dovelj!“

— (Petrogradsko) geografično društvo je dobilo 13. t. m. brzojav od slavnega popotnika Perševskega, ki preiskuje osrednjo Azijo. Sedaj biva v Alašavu v Mongoliji. Srečno je prekorčil puščavo Gobi, a mraz mu je hudo nagajal. V severnem delu je živo srebro zmrznilo v aparatih! — Vendar so vsi udje pogumne te ekspedicije zdravi in sedaj se pripravljajo, da odidejo na jezero Kukuror v Mongoliji.

— (Najnovejša moda.) V Parizu nosijo sedaj elegantni gospodje frake škrlataste barve! Črna obleka jim diši preveč po — natakarih in žalujočih pogrebcih... Bog vé, bode se li ta nova moda kmalo razširila? Mogoče je vse, — saj se moda oprime največjih bedarij!

— (V genfski ječi) je te dni umrla hudo delka Marija Jeanneret. Svoje dni so vzbudili njeni zločini občno pozornost po vsej Evropi. Bila je strežnica v bolnišnici in zastrupila je mnogo bolnikov z atropinom, katerega je revežem dajala v malih oddelkih. Zdravniki dolgo niso mogli priti na sled čudni prikazni, da bolniki tako mrjé. — L. 1868. obsojena je bila na 20 let težke ječe.

— (Hudobneži) so pretekli teden na pauhadeski železnici v Ohio vstavili vlak s tem, da so odjenjale šine. Lokomotiva se je prekucnila in strla vodjo in kurjača. Popotnikom pa se ni nič zalega pripetilo.

Domače stvari.

— (Mestni odbornik g. Iv. Hribar) je v volilnem shodu na velikonočni ponedeljek v svojem govoru povdarjal, da je naloga mestnega zbora, vlado podpirati, a da ista ne sme metati narodni stranki polena pod noge, ampak naj jo tako podpira, kakor je prejšnja ustavoverna vlada podpirala nemško večino v mestnem zastopu. Gosp. Hribar bi bil moral vendar povedati, kedaj je sedanja vlada narodni stranki mestnega zastopa metala polena pod noge, in potem, kako je prav za prav prejšnja „ustavoverna vlada“ podpirala nemško večino v mestnem zastopu. Se vé, da bi moral g. Hribar tudi povedati, ali je podpora, ki jo je prejšnja vlada naklanjala nemški večini, tudi bila njemu in njegovim tovarišem vselej po volji; kajti, če ni bila, ne vemo, kako more g. Hribar priporočati sedanji vladi, naj postopa gledé narodne večine po načelih, po katerih se je prejšnja vlada ravnala gledé nemške večine. Denimo pa, da bode v prihodnjem v mestnem zastopu večina zopet nemška, kar ni nemogoče, po katerih načelih se bo morala potem vlada gledé nje ravnati? Gotovo ne po gosp. Hribarjevih načelih, temuč le po zakonitih načelih ravnopravnosti, ker drugače ne bo nikoli miru v deželi.

— (Volitve v mestni zbor.) Denašnje volitve za tretji razred udeležilo se je jako malo število volilcev, iz med vpisanih 354 le 79. Predsedoval je volilni komisiji mestni odbornik tiskar g. A. Klein. Izvoljeni so bili gg. Josip Geba, urar, z 76, Srečko Noll, klepar, z 76, Ivan Počivalnik, mesar, z 72, F. Škrbinec, čevljar, z 64 in Ignacij Valentincič, hišni posestnik in zavarovalni agent, z 77 glasovi. Jutri voli drugi razred.

— (Stepli) so se včeraj na Kongresnem trgu fantje okoli 9. ure zvečer; jednemu se je

zlomil dežnik, drugemu pa je v boju izginila cilindrica z verižico v vrednosti 5 gold. 80 kr. To so nasledki brezumnega pretepanja.

— (Najdene stvari.) V vozovih južne železnice od stacije Zidanega Mostu do Postojine našli so od 1. novembra 1883 do 15. aprila 1884 sledeče stvari: 1 ženski muf, 1 ročno črno torbico, v nji pa knjigo: *Notre Dame de Belles Fontaines*; 1 beli robec, 1 žepni nož, 1 naprstnik, skatula s črnim klobukom, 1 posteljno odejo z rdečimi pegami, 1 zelen svilnat dežnik, 1 črno čepico, več palčic in par suknjenih čevljev. Pri ljubljanskem magistratu oddale so se sledeče najdene stvari: 1 rahljača, denarna svota nad 6 gld.; denarna mošnjica z 10 kr. in znamenjem barvarja, 1 konjsko odejo, denarja 1 gld. 20 kr., denarja 1 gld., mošnjiček z 2 gld. 23 kr. denarja, 1 volnena ruta, 2 ključa, 1 očale, 1 menjica za 20 gld., 1 prazna taška za smodke, 1 žepni nož, 5 gld. denarja, 1 nanosnik, 1 črn klobuk, 2 ključa, denarja 3 gld., 1 bela ruta in 1 brojanice (roženkranc). Kdor je katero teh stvari zgubil, mora jo v teku leta zahtevat nazaj, drugače se bode v smislu zakona postopalo.

— (Ponarejeni srebrni goldinarji) so se začeli zopet trositi med prebivalce Kranjske. Sedaj, ko ne gré več, hoditi po ponarejene fotografirane desetak v Videm (Udine) in ni mogoče, iste, ko petake in goldinarje ponarejati, spravili so se ponarejalci nad tolarje, katerim je to uže v navadi, da ponarejajo srebrne goldinarje, katere lijejo po podobi pravih iz cinka in svinca. Te dni izdal je kmetovalec ponarejen srebrni goldinar v Trebnjem, katerega je baje dobil, ko je kupil pri krojaču na Starem trgu izdelano obleko pri menjavi petaka. Ponarejen srebrni goldinar je imel letnico 1877. Danes pa je uložila v kranjsko hranilnico neka ženska večjo svoto denarja, v kateri sta bila dva ponarejena srebrna goldinarja z letnico 1879. Treba je tedaj paziti!

— (Babje pšeno), kakor se nazivlja mala drobna toča, prouzročila je včeraj popoldne posebno na cvetočem sadju od Ljubljane do Device Marije v Polji mnogo škode.

— (Uboj.) Mlinar Matevž Tori iz Sapote pri St. Juriji (v okraji radeškem) šel je na Velikonočno nedeljo iz gostilne domu. Ko pride do hiše, vidi tam nekoliko kmetijskih fantov — in takoj mu je jeza vzklopela, ker je menil, da mu bode zbrana družba, kakor po navadi, nagajala. Posebno ga je pa pogrelo, da je videl med njimi necega Josipa Kneza, ki je zahajal k njegovi hčeri Polonici v vas. Te ljubezni Tori ni mogel trpeti in zato je Kneza jako sovražil. Knez se je bil uže jedenkrat po svoje maščeval nad očetom svoje ljube. Prevrnil mu je kamenito mizo pred hišo in poškoval nekoliko sadnega drevja, in ta čin pač ni izbrisal stare mržnje. Mlinar je fante pozval, da naj se takoj oddalijo od hiše, drugače bode stopil po revolver in jel med nje streljati. Skočil je v sobo in fantje so odšli, meneč, da bode res prišel s samokresom; jedini Knez je ostal še v obližji mlina. Tori je popadel v sobi nož in se podal zopet iz hiše, kjer je zadel na Kneza. Po kratkem kregu zadere mlinar fantu nož v desno stran vratu in ga težko rani. Reče je zaupil: „Pomagajte, zaklal me je!“ — potem so ga pa kmalu jele zapuščati moči. S pomočjo bratovo privlekel se je domu in tu je kmalu umrl vsled preobilnega odteka krvi. — Tori pač ni mislil, da bode njegov udarec imel tako žalostne posledice. Ko je drugega jutra zvedel od smrti Josipa Kneza, šel je takoj ves skesan k sodnji v Radeče in se sam objavil.

— (Poredni ponočevalci.) Iz Zadvora je prišla v noči 15. t. m. cela tropa fantov v Sostro z lepim namenom, da bi se malo pretepal. A domači fantje jim niso šli na limanice. Mirno so ostali v svojih posteljah, ko so sosedni ponočevalci vpili in razgrajali, kleli in na korajžjo klicali po vasi. Ker nobenega ni bilo, ki bi se bil z njimi pretepal, jeli so svojo jezo hladiti nad drvami posestnice Marije Strahove. Lepo so bila polena naložena — in to je razdražilo pogumne fante. Razmetali so skladovnico na vse štiri vetrove, vrh tega pa razbijali po vratih hleva, kjer je spal sin omenjene posestnice. Ko so razdejali leseno trdnjavo, jeli so trgati bližnji plot, premaknili so vaško brv

in polomili ji držaje... Blizina vode jih je menda nekoliko ohladila; po zadnjem tem junaškem činu zapustili so bojno polje in korakali krič nazaj z očitnim zadovoljstvom v srih, da so izvršili junaška dela... Se vé da žandarmerija ni tega mnenja in prišla je nekoliko ponočnih razgrajalcev.

— (Tatvina.) Nepoznani lopovi vkradli so v noči med 16. in 17. t. m. posestniku Janezu Furlanu v Matenji nekaj obleke in 18 gold., ženi njegovi pa precej zlatnine. Za pot so vzeli tatovi seboj jeden hleb kruha in kos svinjine. Skupne škode je nad 50 gold. Tatovi so se menda vtihtapili v koč, ko je gospodar po noči ob 11 uri šel k živini v hlev pogledat; v hišo nazaj gredé je zaprl s ključem od znotraj obojne vežne duri, zjutraj pa so našli jedna vrata odprta. To dokazuje, da je bil tat skrit v hiši in da je le med tem časom zamogel v stanovanje, ko je gospodar se mudil v hlevu.

— (Občinske volitve.) Dne 29. febr. l. l. bili so izvoljeni za občinske svetovalce v Sodražici Janez Fajdiga, Šimen Vesel, Primož Pakiz in Gregor Pirc. — V Višnji Gori je bil 15. aprila izvoljen za župana hišni posestnik in trgovec gosp. Anton Štepec, hišna posestnika France Starcer in Alojzij Kralj pa za občinska svetovalca.

— (Požarna kronika.) V Zadajah (občina Medvode) je 18. t. m. pogorelo pohištvo Franceta Jenko-ta. Na kak način je ogenj nastal, ni še natanko znano. Posestnik Jenko je bil zavarovan. — Neznani lopovi so 11. t. m. zažgali vinsko klet Ane Butkovičeve iz Cerkljan v okraji krškem. Pogorela je klet, 2 soda in vinska stiskalnica. Škode je blizu 190 gld.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 21. aprila. Nj. Veličanstvo cesar je pomilostil Karla Schenka, in vrhni sodni dvor je smrtno obsodbo premenil v težko ječo za vse življenja dni. Hugon Schenk in Šlosarek bosta obešena jutri zjutraj ob sedmih.

Trst, 20. aprila. Več nego 500 udov bilo je prisotnih pri krasni zabavi; zavlada je nepopisljiva navdušenost, ko se je izročila zlata kolajna predsedniku „Delalskega društva“. Govoril je odbornik Muha. Gospod Dolence se je pa v patrijotičnem, spodbudljivem in navduševalnem odgovoru zahvalil. Pri skupni večerji so se vrstile napitnice v prosep društva in napredek slovanstva. Došlih telegramov in čestitek je mnogo.

Carigrad, 21. aprila. Cesarjevič in cesaričinja jašila sta včeraj tri ure okolu mestnega obzidja in pohodila palačo Dolma Bagdše.

London, 21. aprila. Angleška vlada bo razpravljala v konferenci v Londonu o finančialnem položaji Egipta in ga uredila. — Gordon v depeši, odposlani 8. t. m. Baringu, svetuje, naj se nabere 200 000 funt. šterl. in sultan pregovori, da pošlje 2000 do 3000 nizamov v Berber. S temi bi se napravil red in moč Mahdijeva uničila.

Kahira, 21. aprila. Na Nilu se je razbil parobrod, ki je imel na krovu 300 beguncev iz Šendy-ja; ustaši so vse razsekali. Kretanje prebivalstva v Berberji je preteče. Bojazen se širi, ker nameravajo ustaši zasesti Berber.

Petrograd, 20. aprila. Carski par se je v soboto preselil sèm v mesto.

Aleksandrija, 20. aprila. Nemška komisija za kolero meni, da se v Egiptu letos ta bolezen ne bode prikazala, ker vkljub hudi vročini do sedaj še nihče ni obolel za kolero.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 21. aprila.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	79.90
„ „ „ srebri	81.05
Zlata renta	100.75
5% avstr. renta	95.40
Delnice narodne banke	851.—
Kreditne delnice	321.10
London 10 lir sterling	121.40
20 frankovec	9.63
Cekini c. kr.	5.73
100 drž. mark	59.40

Uradni glasnik

z dne 21. aprila.

Privilegij je avstr. trg. ministerstvo in ogersko ministerstvo poljedelstva, industrije in trgovine podalo c. kr. inženjerju gosp. Tom. Valki v Ljubljani na avtomatično spojevanje privijakov pri železniških vozovih med drzanjem in prestankom, ne da bi bilo treba stopiti med vozove.

Razpisane ustanove: Pri c. kr. dež. sodnji ljubljanski podpora stipendija gosp. Erazma pl. Lichtenberga za nastajajoče državne uradnike iz plemenitih rodbin v znesku 700 gold., oziroma 800 gold. Prošnje do 25. maja t. l. c. kr. dež. sodnji v Ljubljani.

Razpisane službe: Na enorazredni ljudski šoli v Ambrusu učiteljska služba z letno plačo 450 gold. in prostim stanovanjem. Prošnje do 20. maja t. l. c. kr. okr. šolskemu svetu v Rudolfovom.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. okr. sodnji v Višnji Gori za katastralno občino Žvirče; poizvedbe dne 7. maja t. l.; pri c. kr. okr. sodnji v Litiji za katastralno občino Konj; poizvedbe v dan 5. maja t. l.

Eks. javne dražbe: V Ribnici posestvo Avgusta Kožarja iz Prigorice dne 29. aprila (3. narok). — V Krškem zemljišče Jos. Starčeve iz Impel Grabna (1145 gold.) dne 3. maja, 14. junija in 5. julija; zemljišča Fr. Zoriča iz Kobile (1335 gold.) dne 30. aprila, 31. maja in 2. julija; hiša Jos. Morelli-ja iz Krškega (570 gold.) dne 30. aprila, 31. maja in 2. julija; posestva Iv. Dvornika iz Krške Vasi (23 645 gold.) dne 3. maja, 4. junija in 5. julija; posestvo Fr. Lisca iz Orel (2670 gold.) dne 7. maja. — V Kostanjevici zemljišče Ant. Jalovčeve iz Šutne (700 gold.) dne 30. maja, 4. junija in 2. julija.

Tuji.

Dne 19. aprila.

Pri Maliču: Deutsch, Löwy, Petter, Perschek, Stock, Beihaker, trgovci, z Dunaja. — Tropeani in nečak iz Trsta. — Baron Peckenzell, veleposelnik, iz Mühlheina. — Sear, zasebnik, iz Nove Vasi. Pri Slonu: Vrhunc, jurist, z Dunaja. — Grandi, trgovec, iz Trsta. — Vitez Wildaun-Wildhausen, c. kr. nadlajtenant, iz Pazina. — Vilhar Ščitomor, posestnik, iz Prezida. — Aussetz, c. kr. poštar, iz Krškega. — Potočnik, poštna eksped., iz Krškega.

Umri so:

Dne 19. aprila. Fran Pelko, čevljar, 34 l., Poljanska cesta št. 17, jetika. — Anton Medic, sin cerkovnika, 1 dan, Dunajska cesta št. 30, živensko oslabljenje.

Dne 20. aprila. Marija Bevc, gostinja, 76½ l., Sv. Petra cesta št. 8, vnetje pljuč. — Josip Hauser, sin železniškega konduktarja, 20 mes., Kolodvorske ulice št. 28, sušica.

Tržne cene.

V Ljubljani 19. aprila: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 32 kr., domače 7 gld. 96 kr.; ječmen 4 gld. 71 kr.; reš 5 gld. 85 kr.; ajda 5 gld. 53 kr.; proso 5 gld. 53 kr.; turšica 5 gld. 20 kr.; oves 3 gld. 9 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 76 kr.; leča hektol. po 9 gld., bob 9 gld., fižol 10 gld. — Goveja mast kilo po 97 kr., salo po 86 kr., špeh po 58 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 58 kr., svinjina 70 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 50 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 23 kr., slame 1 gld. 87 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 20 kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišču), 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
19. aprila	7. zjutraj	721.30	+ 8.4	svzh. sl.	obl.	1.7
	2. pop.	722.75	+ 11.0	„	„	dež
	9. zvečer	725.53	+ 8.9	„	„	
20. aprila	7. zjutraj	726.26	+ 7.4	svzh. sl.	obl.	19.0
	2. pop.	726.12	+ 9.6	„	„	dež
	9. zvečer	727.94	+ 7.2	„	„	

Omarine napise

za trgovce

imata vedno v zalogi

Kleinmayr & Bamberg

Kongresni trg.